

ת"פ 6474/08/20 - מדינת ישראל נגד ש' ק'

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 6474-08-20 מדינת ישראל נ' קובץ

בפני כבוד השופט דניאל פיש

בעניין: המאשימה

מדינת ישראל

נגד

הנאשם

ש' ק'

בשם המאשימה: עו"ד אילנה קוזמינר - פמ"ח (פלילי)

בשם הנאשם: עו"ד דינה ילוז - סנגוריה ציבורית

גזר דין

1. הנאשם הודה במסגרת הסדר חלקי שלא כלל הסדר אודות העונש בעבירות הבאות:

הצתה לפי סעיף 448 רישא לחוק העונשין, התשל"ז-1977; חבלה במזיד לפי סעיף 413 לחוק העונשין (שתי עבירות); ואיומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

2. בכתב האישום תואר שהמתלוננת והנאשם היו בני זוג משך 5 שנים, עד שהמתלוננת החליטה לסיים את הקשר הזוגי ביניהם. הנאשם התקשה להשלים עם החלטתה ובלילה שבין 18.7.20 ל-19.7.20 גרם לחבלה במזיד ברכב של אמה של המתלוננת, ובמועד שבין 22.7.20 גרם נזק לרכב של אביה של המתלוננת. ביום 23.7.20 בשעת לילה הוא הצית את הרכב של אמה.

כמו כן, בהתכתבות טלפונית עם המתלוננת איים עליה ועל בני משפחתה.

טיעוני המדינה

3. נטען שמדובר בעבירות בעלות חומרה יתירה, כאשר הנאשם פגע ברכוש משפחת המתלוננת מספר פעמים על רקע אהבה נכזבת. נטען לפגיעה בערכים המוגנים של שמירת שלום הציבור וביטחונו ושמירה על הרכוש, כאשר עבירת ההצתה טומנת בחובה פוטנציאל נזק עצום.

4. נטען שחלקו של הנאשם בעבירות היה בלעדי, שקדם להן תכנון והצטיידות והיה עלול להיגרם נזק

משמעותי. עוד צוין שהעבירות בוצעו בשעות לילה מאוחרות באזור מגורים.

5. נטען שמדובר בנאשם בוגר, שהבין את הפסול במעשיו.

6. נטען למנעד ענישה נרחב כאשר בנסיבות הספציפיות של המקרה נטען למתחם שבין שנתיים ל-4 שנות מאסר.

7. באשר לעונש הראוי בתוך המתחם, נטען שיש לאמץ את עמדת שירות המבחן באופן עקרוני, אך להטיל על הנאשם מאסר בדמות עבודות שירות ולא להסתפק בשל"צ.

טיעוני הסנגור

8. באת כוח הנאשם טענה שהנאשם הודה בהזדמנות הראשונה בלי לערוך תיקונים בכתב האישום. הסנגורית הפנתה לנסיבות חייו המורכבות כפי שעלו מהתסקירים. כמו כן הזכירה ששה 3.5 חודשים במעצר טרם יצא לגמילה.

9. נטען לתהליך שיקום מוצלח, כאשר הנאשם כעת עובד ומסוגל להחזיר חובות.

10. נטען שהטלת עבודות שירות במקרה זה, ללא תתרום להמשך שיקומו של הנאשם אלא ההפך ונטען שיש לפעול בהתאם להמלצת שירות המבחן ולהטיל מבחן ושל"צ.

11. לאחר הדיון צירפה הסנגורית אסופת פסיקה במקרים בהם העדיפו בתי המשפט מהלכי שיקום על פני ענישה, או קבעו מתחמים בין 15-36 חודשים והטילו עונשים מקלים גם ללא תהליך שיקום (בין היתר: ת"פ 65691-03-19 מדינת ישראל נ' רומם (18.11.18); ת"פ 36188-05-15 מדינת ישראל נ' אלהור (26.7.16)).

עמדת הנאשם

12. הנאשם חזר והזכיר קורות חייו המורכבים ואת הדרך השיקומית שעשה ועודנו עושה, והביע חרטה על המעשים שביצע במסגרת כתב האישום.

13. נערכו מספר תסקירים בעניינו של הנאשם; בתסקיר ראשון מיום 26.1.21 תואר שמדובר בנאשם בן 28, רווק שטרם מעצרו עבד בתחום הגינון. הוא סיים 11 שנות לימוד בלבד והחל מגיל מוקדם להתרועע עם חברה שולית ונחשף לשימוש בסמים.
14. תוארו יחסיו עם המתלוננת, ותוארה גם הרשעה קודמת משנת 2015 בתחום הסמים בגינה נידון לעבודות שירות.
15. תואר בנוסף שבחודש נובמבר 2020 שוחרר הנאשם לקהילת "מלכישוע" עד לאוקטובר 2021 לצרכי גמילה מסמים. המשך הדין נדחה מעת לעת והוגשו תסקירים נוספים עד לתסקיר מיום 20.12.21, שם פורטו השינויים שחלו באורחות חייו, שלאחר השהות ב"מלכישוע" הועבר להוסטל בעפולה והשתלב בו בהצלחה, ובהמשך השתתף בקבוצה לטיפול בהתמכרויות בשיטת NA. כמו כן תואר שהנאשם החל לעבוד בצורה מסודרת כרתך, ולאחר השהות בהוסטל עבר לגור באופן עצמאי בדירה בעפולה והמשיך בעבודתו.
16. שירות המבחן המליץ במקרה זה לאמץ את הפן השיקומי ולהטיל צו מבחן לשנה במהלכו ימשיך הנאשם להיות בפיקוח שירות המבחן וישתלב בטיפול בתחום ההתמכרויות ושתוטל עליו ענישה שיקומית-חינוכית של ביצוע עבודות של"צ, וזאת על מנת לאפשר לו להמשיך לבנות את חייו מחדש לצד הטיפול.
17. במקרה זה אכן מתחם הענישה ההולם לכלל העבירות נמצא בין 2 עד 4 שנות מאסר, וזאת בהתחשב באופי העבירות ובייחוד עבירת ההצתה (ת"פ 57618-05-17 **מדינת ישראל נ' פיראס בדואן** (1.2.18); ת"פ 57249-02-17 **מדינת ישראל נ' מוחמד סעדי**; וע"פ 907/14 **דניאל רחמים נ' מדינת ישראל**).
- יחד עם זאת, לאור הליך השיקום שהתנהל בהצלחה במהלך ההליך, עולה שהנאשם הצליח לשקם את עצמו ואף הגיע לשלב שהוא שוכר דירה באופן עצמאי, רכש מקצוע ועובד בו (מכתבו של המעסיק שהוגש מיום 27.2.22).
18. באופן רגיל היה מקום להטיל יחד עם צו המבחן מאסר לריצוי בעבודות שירות, אולם במקרה זה שוכנעתי שמבחינה שיקומית עדיף לאפשר לנאשם להמשיך בעבודה שהשיג - שהינו מקום עבודה בו הוא רוכש מקצוע - ולבצע בד בבד שירות לתועלת הציבור, בהתאם לתכנית שתוגש על ידי שירות המבחן.
19. אשר על כן, אני מטיל על הנאשם את הענישה כדלקמן:

- צו מבחן למשך שנה.
- הנאשם יפצה את משפחת המתלוננת בסך 5,000 ₪ לתשלום עד ליום 1.9.22.
- תכנית של"צ בהתאם להמלצת שירות המבחן בהיקף של 350 שעות.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, כ' אדר ב' תשפ"ב, 23 מרץ 2022, בהעדר הצדדים.